

dosarul nr. 2ra-1340/18

prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul Central (Valeriu Pădurari)

instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (Dumitru Corolevski, Diana Stănilă, Aliona Corcenco)

ÎNCHEIERE

12 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Svetlana Filincova

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Ghennadii Romaniuc,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Liudmila Romaniuc împotriva lui Ghennadii Romaniuc, intervenient accesoriu notarul public Marina Balan cu privire la constatarea faptului acceptării succesiunii, anularea parțială a certificatului de moștenitor legal și restituirea sumei, și

acțiunea reconvențională intentată la cererea depusă de Ghennadii Romaniuc împotriva Liudmilei Romaniuc cu privire la încasarea sumei,

împotriva deciziei din 01 martie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care au fost admise cererile de apel depuse de Liudmila Romaniuc, reprezentată de avocatul Diana Sanduleac, și de către Ghennadii Romaniuc, casată hotărârea din 27 octombrie 2017 a Judecătoriei Bălți, sediul Central și a fost pronunțată o hotărâre nouă, prin care s-au respins acțiunea depusă de Liudmila Romaniuc și acțiunea reconvențională depusă de Ghennadii Romaniuc,

constată:

La 03 februarie 2014, Liudmila Romaniuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ghennadii Romaniuc cu privire la constatarea faptului acceptării succesiunii, anularea parțială a certificatului de moștenitor legal și restituirea sumei bănești.

În motivarea acțiunii a menționat că Ghennadii Romaniuc este fratele său, iar după decesul mamei lor, Ecaterina Romaniuc, moștenitori legali de gradul I a rămas ea și fratele Ghennadii Romaniuc.

Reclamanta a indicat că masa succesorală rămasă după decesul mamei era compusă din $\frac{1}{3}$ cotă-parte din apartamentulXXXXX, și depuneri bănești în contul deschis la BC „Universalbank” SA.

La fel, reclamanta a invocat că după decesul mamei, ea a acceptat moștenirea tacit, prin intrarea în posesie a masei succesoriale, și anume a continuat să locuiască în apartamentul nominalizat, continuând de asemenea să achite toate conturile și să aibă grijă de apartament.

Fratele său, Ghennadii Romaniuc, însă, a depus la notar cerere privind acceptarea succesiunii. Astfel, pe numele lui a fost eliberat certificat de moștenitor legal pe depunerile bănești cu toate procentele convenite la acestea, compensațiile și indexațiile stabilite, care se păstrau la BC „Universalbank” SA, filiala Bălți, pe conturile de depozitare XXXXXX.

Respectiv, în baza certificatului de moștenitor legal, fratele său a extras de pe aceste conturi bancare suma de 75549,52 de lei, sumă de bani care de fapt urma să fie împărțită la doi, deoarece ambii sunt moștenitori legali de gradul I și au parte egală asupra masei succesoriale.

Liudmila Romaniuc a solicitat constatarea faptului acceptării moștenirii legale, masa căreia este compusă din depunerile bănești și toate procentele convenite la ele care s-au păstrat în conturile deschise la BC „Universalbank” SA, filiala nr. 3 mun. Bălți, prin intrarea în posesiunea patrimoniului succesoral după decesul mamei sale Ecaterina Romaniuc; anularea parțială a certificatului de moștenitor legal din XXXXX; a încasa de la Ghennadii Romaniuc în beneficiul său $\frac{1}{2}$ din sumele bănești moștenite în baza certificatului de moștenitor legal din XXXXX

La 02 iunie 2014, Ghennadii Romaniuc a depus cerere de intentare a acțiunii reconvenționale împotriva Liudmilei Romaniuc cu privire la încasarea sumei (vol.I, f.d. 28 recto-verso).

În motivarea acțiunii reconvenționale, Ghennadii Romaniuc a indicat că, după decesul mamei sale, el împreună cu sora Liudmila Romaniuc au decis ca banii în sumă de 75 549,52 de lei să fie cheltuiți pentru amenajarea mormântului mamei, monumentului, și organizarea praznicelor de pomenire și a pomenilor.

Astfel, în luna octombrie 2011, el a intrat în posesia banilor ce aparțineau defunctei Ecaterina Romaniuc și care se păstrau în 2 conturi bancare, în sumă totală de XXXXX. Totodată, peste un an de la decesul mamei, el a început amenajarea mormântului ei, și anume a instalat monumentul funerar, gardul împrejurul mormântului, măsuța cu scaun, a montat teracota, sădit flori și pomi, iar costul acestor lucrări a constituit suma de 36 000 de lei. La fel, a organizat mesele de pomenire la jumătate de an, la un an, doi ani și trei ani, în cafeneaua „Bonsoir” din mun. Bălți, care au costat 20 000 de lei, sumă în care nu au fost incluse și pomenile. Total pentru înmormântare și mesele de pomenire a cheltuit suma de 56000 de lei.

Reclamantul în acțiunea reconvențională a considerat că, aceste cheltuieli urmează a fi suportate în egală măsură împreună cu Liudmila Romaniuc. Respectiv, din suma de 37 774,76 de lei, ce i se cuvine Liudmilei Romaniuc din averea succesorală, urmează a fi exclusă suma de 28 000 de lei, care urma aceasta să o achite pentru înmormântare și mesele de pomenire. Prin urmare, suma reală care urmează să o primească Liudmila Romaniuc constituie 10 000 de lei, care de fapt i-a propus-o acesteia, însă, ea a refuzat să o primească.

Ghennadii Romaniuc a solicitat a încasa de la Liudmila Romaniuc în beneficiul său suma de 28 000 de lei și a compensa cheltuielile de judecată.

Prin încheierea din 28 noiembrie 2014 a Judecătoriei Bălți (vol. I, f.d. 57-58) a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu notarul public Marina Balan.

Prin cererile de completare a pretențiilor din acțiunea reconvențională, depuse la 27 octombrie 2015 (vol. I, f.d. 192, 161-162 recto-verso), 09 decembrie 2015 (vol. I, f.d. 205, 165-166 recto-verso) și 12 decembrie 2016 (vol. II, f.d. 45, 65 recto-verso), Ghennadii Romaniuc a solicitat suplimentar de a încasa de la Liudmila Romaniuc în beneficiul său suma de 6 837,54 de lei și 441,11 lei cu titlu de compensare a datoriilor la plata serviciilor comunale acumulate de către Liudmila Romaniuc pentru apartamentulXXXXX, și care au fost achitate de către dânsul; încasarea sumei de 48 816,30 de lei cu titlu de prejudiciu material (venit ratat), precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererilor Ghennadii Romaniuc a invocat că Liudmila Romaniuc îi creează obstacole în folosirea apartamentuluiXXXXX, și a acumulat datorii la plata serviciilor comunale. Respectiv, Liudmila Romaniuc urmează să-i compenseze plata pentru chirie pentru perioada din 14 octombrie 2014 – 26 noiembrie 2016, care conform raportului de evaluare ce constituie suma de 48 816,30 de lei.

Prin încheierea din 27 octombrie 2017 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, (vol. II, f.d. 126-127) a fost scos de pe rol capătul de cerere depus de Liudmila Romaniuc privind constatarea faptului acceptării succesiunii.

Prin hotărârea din 27 octombrie 2017 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, (vol.I, f.d. 128, 137-142) acțiunea depusă de Liudmila Romaniuc și acțiunea reconvențională depusă de Ghennadii Romaniuc au fost respinse.

Prima instanță și-a întemeiat soluția adoptată pe dispozițiile art. 1517, art.1538, art. 1556, art. 1557 alin. (1) și (2), art. 876 din Codul civil, art. 55 alin. (1) și (2), art. 64 alin.(1) și (2) din Legea nr.1453 din 08 noiembrie 2002 cu privire la notariat.

În consolidarea soluției sale, Judecătoria Bălți, sediul Central, a reținut că, la 12 mai 2011, notarul public Marina Balan a expediat în adresa Liudmillei Romaniuc scrisoare informativă, care a fost recepționată la 13 mai 2011, privind deschiderea procedurii succesorală după decesul mamei acesteia, în baza cererii fratelui Ghennadii Romaniuc, și că până la 09 octombrie 2011 urmează să depună declarație de acceptare sau refuz la succesiune. Însă, Liudmila Romaniuc, nu a depus în termen de 6 luni declarație de acceptare a succesiunii. Prin urmare aceasta nu a manifestat voința de acceptare a succesiunii, circumstanță care denotă faptul că la eliberarea certificatului de moștenitor nr.XXXXX, pe numele lui Ghennadii Romaniuc, au fost respectate cerințele legale.

Mai mult decât atât, la 27 februarie 2012, Liudmila Romaniuc a depus cerere privind acceptarea succesiunii care a rămas după decesul mamei, indicând că patrimoniul succesoral este compus doar din cota-parte din apartamentul XXXXXși a solicitat eliberarea certificatului de moștenitor doar pentru acest bun. Dealtfel, la acel moment, sumele aflate în conturile de la BC „Universalbank” SA, filiala nr. 3 mun. Bălți, nu făceau parte din masa succesorală.

Prin urmare, prima instanță a conchis că notarul Marina Balan a întreprins toate măsurile necesare posibile și legale în scopul informării Liudmillei Romaniuc despre deschiderea dosarului succesoral după decesul mamei acesteia, însă, reclamanta a ignorat notificarea notarului. Deopotrivă, Liudmila Romaniuc nu a contestat în termen stabilit de lege acceptarea depunerilor bănești de către

Ghennadii Romaniuc, iar la momentul acceptării succesiunii de către Liudmila Romaniuc aceste depuneri bănești nu făceau parte din masa succesorală.

Referitor la acțiunea reconvențională, Judecătoria Bălți, sediul Central, a constatat că revendicarea lui Ghennadii Romaniuc privind încasarea de la Liudmila Romaniuc a sumei de 28 000 de lei, adică jumătate din cheltuielile pentru amenajarea mormântului și petrecerea praznicelor de pomenire este neîntemeiată. Or, însuși reclamantul în acțiunea reconvențională a menționat în cererea de chemare în judecată reconvențională, și a confirmat în cadrul dezbaterilor judecătorești că a avut o înțelegere cu sora sa Liudmila Romaniuc, conform căreia banii ce aparțineau mamei lor și erau deținuți în conturile bancare vor fi cheltuiți în anume în acest scop.

Mai mult decât atât, această pretenție este contradictorie, deoarece Ghennadii Romaniuc a indicat atât în cererea de chemare în judecată reconvențională, cât și a recunoscut în cadrul ședinței de judecată că din suma rămasă după amenajarea mormântului și etc. urmează să restituie Liudmillei Romaniuc suma de 10 000 de lei, dar în același timp solicită încasarea sumei de 28 000 de lei, care constituie jumătate din suma cheltuită pentru organizarea praznicelor de pomenire și amenajarea mormântului.

În partea compensării de către Liudmila Romaniuc lui Ghennadii Romaniuc suma achitată de ultimul pentru serviciile comunale, prima instanță a reținut că prin hotărârea din 24 decembrie 2012 a Judecătoriei Bălți a fost încetat dreptul de coproprietate a Liudmillei Romaniuc asupra ½ cotă-parte din apartamentul 21 amplasat pe bd. Larisa, 14, mun. Bălți, XXXXXXacesta fiind atribuit în întregime lui Ghennadii Romaniuc în schimbul unei sulte bănești.

Prin urmare, s-a ajuns la concluzia că Ghennadii Romaniuc fiind unicul proprietar al acestui apartament, avea obligațiunea să achite serviciile comunale și cele necomunale.

De asemenea, prima instanță a apreciat ca neîntemeiată și neprobată revendicarea lui Ghennadii Romaniuc cu privire la compensarea venitului ratat pentru imposibilitatea de a da apartamentul în chirie. Or, această pretenție nu a fost probată prin probe pertinente și concludente, inclusiv printr-un contract de locațiune, conform art. 876 din Codul civil.

Prin decizia din 01 martie 2018 a Curții de Apel Bălți (vol. II, f.d. 200, 201-209 recto-verso), a fost admis recursul declarat de Liudmila Romaniuc, reprezentată de avocatul Diana Sanduleac, și s-a casat încheierea din 27 octombrie 2017 a Judecătoriei Bălți, sediul Central.

S-au admis cererile de apel depuse de Liudmila Romaniuc, reprezentată de avocatul Diana Sanduleac, și Ghennadii Romaniuc și s-a casat hotărârea din 27 octombrie 2017 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, fiind pronunțată o hotărâre nouă, prin care s-au respins acțiunea depusă de Liudmila Romaniuc și acțiunea reconvențională depusă de Ghennadii Romaniuc.

Instanța de apel și-a întemeiat soluția adoptată pe dispozițiile art. 1432, art.1516 alin. (2), art. 1517, art. 1519, art. 1538, art. 1556, art. 1557 alin. (1) și (2) din Codul civil, art.55 alin. (1) și (2), art. 64 alin. (1) și (2) din Legea nr. 1453 din 08 noiembrie 2002 cu privire la notariat.

În consolidarea soluției sale, Curtea de Apel Bălți a reținut că notarul Marina Balan a întreprins toate măsurile necesare posibile și legale în scopul informării

Liudmila Romaniuc despre deschiderea dosarului succesoral după decesul mamei acesteia, însă, aceasta a ignorat notificarea notarului și nu a depus, în termen de 6 luni, declarație de acceptare a succesiunii, deci nu a manifestat voința de acceptare a succesiunii. Respectiv, instanța de apel a ajuns la concluzia că certificatul de moștenitor legal eliberat pe numele lui Ghennadii Romaniuc la 17 octombrie 2011 a fost eliberat în strictă corespundere cu prevederile legale, motiv pentru care urmează a fi respinsă acțiunea Liudmilei Romaniuc în partea anulării parțiale a acestui certificat.

Deopotrivă, drept urmare a respingerii pretenției Liudmilei Romaniuc privind anularea parțială a certificatului de moștenitor legal eliberat pe numele lui Ghennadii Romaniuc la 17 octombrie 2011, instanța de apel a conchis necesitatea respingerii și pretenției cu privire la restituirea sumei bănești moștenite de Ghennadii Romaniuc în baza acestui certificat.

În partea acțiunii reconvenționale, instanța de apel considera necesar de a o respinge pe circumstanțe și temeuri similare celor reținute de prima instanță.

La 04 mai 2018, Ghennadii Romaniuc a declarat recurs împotriva deciziei din 01 martie 2018 a Curții de Apel Bălți și hotărârii din 27 octombrie 2017 a Judecătorei Bălți, sediul Central.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel și prima instanță nu au aplicat o lege care trebuia să fie aplicată, au aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și au interpretat în mod eronat legea.

În acest sens, recurentul a menționat că a prezentat probe convingătoare care dovedesc faptul că în perioada de când a devenit unicul proprietar al apartamentuluiXXXXX, și până în prezent nu dispune de atributul de folosință asupra acestui imobil, din motiv că Liudmila Romaniuc nu a executat hotărârea din 24 decembrie 2012 a Judecătorei Bălți în partea evacuării. Această circumstanță îl împiedică să culeagă fructele din bunul care-l deține cu drept de proprietate. Prin urmare, Liudmila Romaniuc este obligată să-i compenseze venitul ratat pentru imposibilitatea de a se folosi de apartament, începând cu data de 14 octombrie 2014.

De asemenea, recurentul a indicat că pentru a stabili suma compensației pentru imposibilitatea de a se folosi de apartament de către SC „Rilici Compani” SRL a fost efectuată evaluare, conform căreia plata medie pentru chiria unui apartament similar în perioada 14 octombrie 2014 – 26 noiembrie 2016 în mun.Bălți constituie 48 816,30 de lei.

Succesiv, recurentul a opinat că a prezentat destule probe, pertinente și concludente, în susținerea capătului de cerere reconvențională privind încasarea sumei de 28 000 de lei.

Recurentul a solicitat declararea admisibilității recursului, admiterea recursului, casarea integrală a deciziei din 01 martie 2018 a Curții de Apel Bălți și hotărârii din 27 octombrie 2017 a Judecătorei Bălți, sediul Central, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă integral acțiunea reconvențională depusă de Ghennadii Romaniuc.

Examinând temeiurile recursurilor în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursurile sunt inadmisibile, din motivele ce succed.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Conform articolului 433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4);

a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Prin prisma art. 434 în alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, instanța de recurs atestă că, în speță, calea de atac a fost demarată în

interiorul termenului legal, deoarece conform avizului DS3118364719AR (vol. I, f.d. 213) Ghennadii Romaniuc a recepționat la 10 martie 2018 decizia Curții de Apel Bălți, iar cererea de recurs a fost predată oficiului poștal la 04 mai 2018 (vol.III, f.d. 9), termenul limită fiind data de 11 mai 2018, ora 24.00.

În concreto motivelor inserate în cererile de recurs, completul de admisibilitate le apreciază ca fiind lipsite de substanță și care nu pot fi acceptate. Or, conform prevederilor art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs trebuie să fie dactilografiată și trebuie să cuprindă esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate, solicitările recurentului, propunerile respective.

Analizând cuprinsul cererilor de recurs depuse de Ghennadii Romaniuc, completul de admisibilitate evocă faptul că argumentele invocate în recurs (vol. III, f.d. 1-4 recto-verso), în esența lor, sunt similare alegațiilor inserate în cererea de apel suplimentară (vol. II, f.d. 184-185 recto-verso). Astfel se deduce că cererea de recurs de facto este o transpunere a motivelor din cererea de apel.

Prin urmare, argumentele conținute în cererea de recurs nu pot fi reținute de către completul de admisibilitate, deoarece recursul împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat.

La acest capitol, instanța de recurs atestă că recurentul nu a evidențiat în cererea de recurs formulată memoriul ilegalității și netemeinicii deciziei recurate, limitându-se doar la reiterarea unor circumstanțe care au fost supuse examinării în ordine de apel.

În acest sens, urmează a se evidenția faptul că nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Astfel, este de menționat că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură a învedera nelegalitatea hotărârii.

În această ordine de idei, instanța de recurs constată că, argumentele invocate în cererea de recurs, după esența lor, pot fi încadrate în temeiul prevăzut de art. 386 alin.(1) lit. b) din Codul de procedură civilă, aplicabil doar procedurii de apel și nu se regăsesc în art. 432 din Codul de procedură civilă, aplicabil recursului. Ba mai mult ca atât, acestea au fost deja supuse examinării și aprecierii de către instanța de apel prin prisma art. 130 din Codul de procedură civilă, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și, prin urmare, nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs.

Ipotezele relevate certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece Ghennadii Romaniuc nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel. Astfel, se

evidențiază caracterul declarativ al recursului, deoarece este lipsite de conținut și desprinde simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanțele inferioare, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67). La acest capitol instanța de recurs reține că recursul declarat de Ghennadii Romaniuc nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că cererea de recurs a fost depusă după ce Ghennadii Romaniuc a avut posibilitatea de a fi auzit de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea mutatis mutandis „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurentului i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzit combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art.432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în unanimitate, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ghennadii Romaniuc împotriva deciziei din 01 martie 2018 a Curții de Apel Bălți, în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Ghennadii Romaniuc, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Liudmila Romaniuc împotriva lui Ghennadii Romaniuc, intervenient accesoriu notarul public Marina Balan cu privire la constatarea faptului acceptării succesiunii, anularea parțială a certificatului de moștenitor legal și restituirea sumei, și acțiunea reconvențională intentată la cererea depusă de Ghennadii Romaniuc împotriva Liudmillei

Romaniuc cu privire la încasarea sumei, împotriva deciziei din 01 martie 2018 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Svetlana Filincova